

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2017/867

av den 7 februari 2017

om klasser av arrangemang som ska skyddas vid en delvis egendomsöverföring enligt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 76, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2014/59/EU är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att vissa klasser av arrangemang skyddas i samband med delvis överföring av tillgångar, rättigheter och åtaganden (i det direktivet kallat *skulder* eller *skyldigheter*) i ett institut som är under resolution. Samma skydd krävs när en resolutionsmyndighet tvingar fram ändringar av villkoren i ett avtal som det institut som är under resolution är part i. Syftet med detta skydd är att när en delvis överföring eller avtalsändring har genomförts förhindra att tillgångar, rättigheter och åtaganden som till följd av sådana arrangemang är sammankopplade med varandra delas upp.
- (2) För att säkerställa att detta skydd tillämpas på rätt sätt är det nödvändigt att fastställa exakt vilka typer av arrangemang som ingår i var och en av de klasser som anges i direktiv 2014/59/EU. Den lämpligaste metoden för detta är att fastställa detaljerade regler och definitioner utöver de som anges i direktiv 2014/59/EU. Detta är att föredra framför en förteckning över särskilda arrangemang som får ingå enligt medlemsstaternas olika nationella lagar, eftersom det skulle vara svårt att göra en sådan förteckning fullständig och den skulle behöva uppdateras kontinuerligt. Denna förordning bör därför förtydliga och om nödvändigt begränsa tillämpningsområdet för de olika former av skydd som föreskrivs i direktiv 2014/59/EU för varje klass av arrangemang.
- (3) De olika klasser av arrangemang som anges i artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU beskrivs närmare i varierande grad: vissa klasser specificeras fullt ut, medan andra anges i mer vaga termer. Vissa klasser avser dessutom en typ av avtalsförhållande och åtagande eller en begränsad uppsättning avtalsförhållanden och åtaganden, medan andra omfattar ett större antal och ett obestämt urval avtalsåtaganden, transaktioner och förhållanden. De sistnämnda klasserna kan potentiellt omfatta alla rättsliga förhållanden och avtalsförhållanden mellan ett institut och ett eller flera av dess motparter. Om dessa klasser av arrangemang fick ett fullständigt skydd kan det bli svårt för resolutionsmyndigheter att genomföra delvisa överföringar, om det ens skulle vara möjligt. Ett alltför omfattande skydd som potentiellt kan omfatta alla tillgångar, rättigheter och åtaganden mellan ett institut och dess motparter bör därför undvikas.
- (4) Vissa klasser av skyddade arrangemang definieras i mer allmänna ordalag i direktiv 2014/59/EU. För att öka säkerheten i fråga om tillämpningsområde, nämligen i förhållande till arrangemang om säkerheter, kvittningsavtal eller nettningsavtal och avtal om strukturerad finansiering, bör dessa klasser specificeras närmare. Denna förordning bör inte hindra att resolutionsmyndigheter i samband med enskilda delvisa överföringar skyddar

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

kvittnings- och nettningsavtal som har godkänts för riskreducerande ändamål enligt tillämpliga tillsynsregler om skyddet, i synnerhet genom att inte möjliggöra separering, är en förutsättning för detta godkännande. Resolutionsmyndigheterna bör få fatta beslut om ett sådant utvidgat skydd i enskilda resolutionsärenden.

- (5) Institutets motparter kan komma överens om ett generellt kvittningsavtal som omfattar alla rättigheter och åtaganden mellan parterna. Denna typ av avtal skulle innebära att alla åtaganden mellan parterna skulle skyddas mot att separeras från varandra. Detta skulle göra det omöjligt att hantera en delvis överföring avseende denna motpart och i allmänhet äventyra möjligheterna att använda verktyget över huvud taget, eftersom resolutionsmyndigheterna kanske inte kan urskilja vilka åtaganden som omfattas av arrangemangen och vilka som inte gör det. Det bör därför ytterligare förtydligas att generella nettnings- och kvittningsavtal, som omfattar samtliga tillgångar, rättigheter och åtaganden mellan parterna, inte bör räknas som skyddade arrangemang.
- (6) Artikel 80 i direktiv 2014/59/EU innebär att eventuella inskränkningar av räckvidden för definitionerna av skyddade arrangemang enligt artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU inte bör påverka system för handel, clearing och avveckling, om dessa system omfattas av artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG ⁽¹⁾. Resolutionsmyndigheter bör därför vara skyldiga att skydda alla typer av arrangemang som avses i artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU som är kopplade till en motparts verksamhet som central motpart. Detta omfattar, men är inte begränsat till, verksamhet som omfattas av en obeståndsfond enligt artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾.
- (7) Detsamma gäller tillgångar, rättigheter och åtaganden avseende betalningssystem eller system för värdepappersavveckling. Eftersom nettningsavtal som omfattas av direktiv 98/26/EU skyddas vid insolvens bör de av följdriktighetsskäl även skyddas enligt artikel 76 i direktiv 2014/59/EU. Det är emellertid lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för skyddet enligt artikel 76.2 i det direktivet till att i tillämpliga fall omfatta alla arrangemang med betalningssystem eller system för värdepappersavveckling och därmed förbunden verksamhet.
- (8) Behovet av att närmare ange tillämpningsområdet för det arrangemang som i vissa fall omfattas av skyddsåtgärder enligt artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU bör i allmänhet inte hindra att resolutionsmyndigheter skyddar alla klasser av arrangemang som kan inordnas i någon av kategorierna i den artikeln och som i insolvensförfaranden skyddas mot åtskillnad av tillgångar, rättigheter och åtaganden som omfattas av dessa avtal enligt nationell insolvenslagstiftning, inbegripet det nationella införlivandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG ⁽³⁾. Detta är fallet om en borgenär fortfarande skulle åtnjuta de rättigheter som följer av arrangemanget såvida inte hela transaktionen förklarades ogiltig enligt den nationella insolvenslagstiftningen. Detta gäller särskilt arrangemang om säkerheter och kvittnings- och nettningsavtal som skyddas enligt nationella insolvenslagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i direktiv 2014/59/EU gälla. Även följande definitioner ska gälla:

1. *värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1.61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾.
2. *avtalsgrundade nettningsavtal*: avtalsgrundade nettningsavtal enligt definitionen i artikel 295 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EUT L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EUT L 125, 5.5.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

*Artikel 2***Villkor relaterade till arrangemang om säkerheter, inbegripet transaktioner för värdepappersfinansiering**

Arrangemang om säkerheter enligt artikel 76.2 a i direktiv 2014/59/EU ska omfatta följande:

1. Arrangemang som fastställer säkerheter, borgen och garantiförbindelser.
2. Panträtter och andra säkerhetsrätter i fast egendom.
3. Transaktioner för värdepappersutlåning som inte leder till fullständig överföring av äganderätten till säkerheten och som innebär att en part (långgivaren) lånar ut värdepapper till den andra parten (låntagaren) mot en avgift eller ränta och i vilka långgivaren ställer säkerhet till långgivaren under lånets löptid.

Arrangemang om säkerheter ska endast räknas som säkerhetsarrangemang enligt artikel 76.2 a i direktiv 2014/59/EU om de rättigheter eller tillgångar som säkerhetsrätten är knutna till eller skulle vara knutna till vid grund för ianspråktagande är tillräckligt identifierade eller möjliga att identifiera i enlighet med villkoren för arrangemanget och tillämplig nationell lag.

*Artikel 3***Villkor relaterade till kvittningsavtal**

1. Kvittningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en enda motpart ska räknas som sådana kvittningsavtal som avses i artikel 76.2 c i direktiv 2014/59/EU om de rör rättigheter och åtaganden som är en följd av finansiella avtal eller derivat.
2. Kvittningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en eller flera motparter ska räknas som sådana kvittningsavtal som avses i artikel 76.2 c i direktiv 2014/59/EU under någon av följande omständigheter:
  - a) Om avtalet har anknytning till motpartens verksamhet som central motpart, särskilt för verksamhet som omfattas av en sådan obeståndsfond som avses i artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012.
  - b) Om avtalet rör rättigheter och åtaganden gentemot de system som definieras i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG eller andra system för betalningar eller värdepappersavveckling och har anknytning till deras verksamhet som system för betalningar eller värdepappersavveckling.
3. Resolutionsmyndigheterna får i enskilda fall besluta att kvittningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en eller flera motparter, i den mån de rör andra typer av rättigheter och åtaganden än de som avses i punkterna 1 och 2, ska räknas som kvittningsavtal enligt artikel 76.2 c i direktiv 2014/59/EU, om avtalen har godkänts för riskreducerande ändamål enligt tillämpliga tillsynsregler och skyddet, i synnerhet genom att inte möjliggöra separering, är en förutsättning för detta godkännande.

*Artikel 4***Villkor relaterade till nettningsavtal**

1. Avtalsgrundade nettningsavtal som ingåtts mellan institutet och en enda motpart ska räknas som nettningsavtal enligt artikel 76.2 d i direktiv 2014/59/EU om de rör rättigheter och åtaganden till följd av finansiella avtal eller derivat.
2. Avtalsgrundade nettningsavtal som ingåtts mellan institutet och en eller flera motparter ska räknas som nettningsavtal enligt artikel 76.2 d i direktiv 2014/59/EU under någon av följande omständigheter:
  - a) Om avtalet har anknytning till motpartens verksamhet som central motpart, särskilt för verksamhet som omfattas av en sådan obeståndsfond som avses i artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012.
  - b) Om avtalet rör rättigheter och åtaganden gentemot de system som definieras i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG eller andra system för betalningar eller värdepappersavveckling och har anknytning till deras verksamhet som system för betalningar eller värdepappersavveckling.

3. Resolutionsmyndigheterna får i enskilda fall besluta att nettningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en eller flera motparter får räknas som ett nettningsavtal enligt artikel 76.2 d i direktiv 2014/59/EU om de är godkända för riskreducerande ändamål enligt tillämpliga tillsynsregler och om skyddet i fråga, särskilt genom att inte möjliggöra avskiljande, är en förutsättning för detta godkännande.

Artikel 5

Allmänna villkor för arrangemang om säkerheter, kvittnings- och nettningsavtal och avtal om strukturerad finansiering

1. Artiklarna 2,3 och 4 påverkar inte resolutionsmyndigheternas befogenheter att
  - a) skydda alla typer av arrangemang som kan inordnas i någon av klasserna i artikel 76.2 a, c, d eller f i direktiv 2014/59/EU och som i normala insolvensförfaranden är skyddade mot tillfällig eller permanent separering, upphävande eller indragande av tillgångar, rättigheter och åtaganden som omfattas av dessa arrangemang i den nationella insolvenslagstiftningen, inbegripet det nationella införlivandet av direktiv 2001/24/EG,
  - b) skydda alla typer av arrangemang som inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU och som i normala insolvensförfaranden är skyddade mot ett tillfälligt eller permanent avskiljande, upphävande eller indragande av tillgångar, rättigheter och åtaganden som omfattas av dessa arrangemang i den nationella insolvenslagstiftningen, inbegripet det nationella införlivandet av direktiv 2001/24/EG.
2. Resolutionsmyndigheterna får från det skydd som ges genom artikel 76.1 i direktiv 2014/59/EU i enskilda fall undanta arrangemang om säkerheter eller kvittnings- och nettningsavtal som rör avtal i vilka det finns en klausul som, i händelse av att en motpart fallerar, tillåter att en motpart som inte har fallerat bara gör begränsade betalningar eller inga betalningar alls till den fallerande partens konkursbo, även om den fallerande parten är en nettoborgenär.

Artikel 6

Villkor relaterade till avtal om strukturerad finansiering, inbegripet värdepapperiseringar och instrument som används för säkringsändamål

1. Avtal om strukturerad finansiering enligt artikel 76.2 f i direktiv 2014/59/EU ska omfatta följande:
  - a) Värdepapperiseringar i vilka de underliggande exponeringarna har placerats i olika trancher och hela äganderätten överförs från originatorns balansräkning till institutet eller enheten under resolution (äkta värdepapperisering).
  - b) Värdepapperisering genom avtalsinstrument, där de underliggande tillgångarna ligger kvar i balansräkningen för det institut eller den enhet som är under resolution (syntetisk värdepapperisering).

Vid äkta värdepapperiseringar ska varje roll som originatorn har i strukturen – inbegripet att betala amorteringar och ränta på lånen, sörja för eventuellt riskskydd eller tillhandahålla likviditet – betraktas som ett åtagande som är en del av avtalet om strukturerad finansiering.

Vid syntetisk värdepapperisering ska säkerhetsrätten endast betraktas som en rättighet som ingår i avtalet om strukturerad finansiering om den är knuten till särskilda tillgångar som är tillräckligt identifierade eller möjliga att identifiera i enlighet med villkoren för arrangemanget och tillämplig nationell lag.

2. Avtal som utgör en värdepapperiseringsstruktur med ömsesidiga förhållanden mellan originatorer, emittenter, förtroendemän (trustees), låneförvaltare, likviditetsförvaltare samt swap- och kreditskyddsmotparter, ska anses ingå i avtal om strukturerad finansiering om dessa ömsesidiga förhållanden är direkt knutna till de underliggande tillgångar och betalningar som ska göras från de intäkter som genereras av dessa tillgångar för innehavarna av de strukturerade instrumenten. Dessa ömsesidiga förhållanden omfattar åtaganden och rättigheter avseende de underliggande tillgångarna, åtaganden enligt de emitterade instrumenten och arrangemang om säkerheter, inbegripet derivattransaktioner, som krävs för att upprätthålla betalningsflödet i samband med dessa åtaganden.

3. Punkt 2 ska inte påverka resolutionsmyndighetens befogenhet att från fall till fall och med hänsyn till den särskilda strukturen hos avtalet om strukturerad finansiering enligt artikel 76.2 f i direktiv 2014/59/EU besluta att andra avtal mellan parterna än de som avses i punkt 2, t.ex. avtal om förvaltning av lån, som inte är direkt knutna till de underliggande tillgångarna och de betalningar som ska göras, ingår i sådana avtal om strukturerad finansiering.

---

*Artikel 7***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 februari 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande
